

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)

19.30, missa (excepte els dimarts)

Dissabtes i vigílies: 19.30

Diumenges i festes: 9.00, 12.00 i 19.30

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)

Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA

Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA

Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74

santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous

de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres

de 12 a 13.30 del migdia.

“Un error esdevé una equivocació
quan ens obstinem
a no corregir-lo”.

(O. A. Battista)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 7: 19.30: Josep Costa Puig. Llorenç Framis i Josepa Puig Nonell. Famílies Puig i Llensa i Llorens i Telarroja. Família Sala Surís. Carme Mas (A.) i Estanislau Puig.

DIUMENGE, 8: 9.00: Josep Rabassa Bota. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Joan Centrich Sureda

DILLUNS, 9: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 10: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 11: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Lola Sala i Josep Surís.

DIJOUS, 12: 09.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIVENDRES, 13: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Rosa Vilà Esperagó.

DISSABTE, 14: 19.30: Joaquim Alum Robert (A.) Francisco Alum Robert. Lluís Trias Figueras. Adelaida Massó Madrenchs (A.). Esposos Margalida i Gaspar. Victorià Espigulé (A.). Joan Pou Carerras (19è A.). Hilari Pomés (A.) i Pura Martínez.

DIUMENGE, 15: 9.00: Pel poble. **12.00:** Francisco Coll, Dolors Portas i Jordi Roqueta. Maria Font Barcons i Josep Rams Alum. Eusebi Burcet Martí. Joaquim Oms Plandiura. **19.30:** Maria Pilar Salud Gesé i Josep Planella Solé.

DILLUNS, 16: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Joaquim Escarpenter i Joaquima Sistané.

EL PA DE VIDA

Continua aquest diumenge la lectura del capítol 6 de St. Joan, anomenat el “discurs del pa de vida”, que és una catequesi sobre Jesús, més que sobre l'eucaristia.

De fet, tot l'evangeli de St. Joan és una gran catequesi sobre Jesús, que busca presentar-lo com aquell que pot donar vida per sempre als qui creuen en ell. És un evangeli molt atrevit: més que parlar o revelar-nos Déu, en realitat gasta gairebé tots els cartutxos a revelar-nos el revelador de Déu, el Fill. L'evangeli de Joan no té vergonya de posar en boca de Jesús afirmacions realment gruixudes, tot un seguit de frases com “Jo soc...” seguides d'un adjectiu o predicat (la llum del món, l'aigua viva, el bon pastor, la porta, el cep veritable, el camí, la veritat, la resurrecció i la vida...), enunciats que són explanats en veritables catequesis.

Doncs bé, aquests últims diumenges estem comentant l'enunciat: “Jo

soc el pa de vida”. El passatge de diumenge passat subratllava que l'home no viu només de pa o béns materials sinó que necessita valors i béns espirituals per omplir de sentit la seva vida. Una conclusió sàvia que pot ser compartida per molta gent. Però aquest diumenge fem un pas més i ens trobem a l'evangeli un conjunt d'afirmacions que ja no tenen res de clar: “Jo soc el pa que dona la vida... Jo soc el pa viu baixat del cel... Qui menja aquest pa, viurà per sempre... Els qui creuen tenen vida eterna... Els qui venen a mi, jo els ressuscitaré”.

Totes aquestes afirmacions, el mateix evangeli insinua que no es poden entendre sense la fe. Com el pa és l'aliment del cos, la fe és necessària per accedir a una vida nova. La fe en Jesucrist omple de veritat les aspiracions i els desigs més profunds que portem a dintre. La contundència de St. Joan pot ser resumida així: qui té fe, ho té tot; qui no té fe, no té res.

Justament això és el que Jesús recri-
mina als contemporanis (“els jueus”,
com diu sant Joan), que no tenen fe. I
ells li recorden el seu origen: “¿No és
Jesús, el fill del fuster?”. **La condició**
humana de Jesús es converteix en un
obstacle perquè la gent hi pugui creu-
re. Una objecció que té el seu pes.

Els qui ens pensem tenir fe podem
caure en l'error de considerar que
creure és la cosa més normal del món.
I tot parlant dels qui no creuen, els
anomenem increients, incrèduls, com
si els faltés alguna cosa important, una
mica com contemplen els invidents els
qui tenen la facultat de veure-hi.

Potser no ens adonem que la fe no és
una cosa natural sinó un do que, d'en-
trada, ningú se'l mereix. Els qui no
creuen no són gent tan rara com po-
dria semblar. Al contrari, som els cristi-
ans els qui hem de reconèixer que
resultem força estranys.

¿És normal avui ser deixebles d'un
home executat pels romans fa vint se-
gles, del qual proclamem que va res-
suscitar perquè era ni més ni menys
que el Fill de Déu? És raonable espe-
rar en un més enllà que podria ser tan
sols la projecció dels nostres desigs i
l'engany més colossal de la humani-
tat?

¿No és sorprenent pretendre acollir el
mateix Crist en la nostra vida compar-
tant junts el seu cos i la seva sang en
ritus i celebracions de caràcter tan ar-
caic? ¿No és una presumpció pregar
creient que Déu ens escolta o llegir

llibres sagrats pensant que Déu ens
parla?

El contacte i el diàleg amb els qui no
creuen ens pot ajudar a viure de ma-
nera més realista la nostra fe, amb
més humilitat, però a la vegada amb
més joia i agraïment pel do que supo-
sa.

Si bé els creients tenim raons per
creure (altrament no creuríem), la fe,
com ensenya sant Pau, “no es fona-
menta en cap saviesa humana”. La fe
no és quelcom natural o espontani. És
un do. Una manera d'estar en aquest
món que neix i s'alimenta de la gràcia
de Déu.

*“Ningú no pot venir a mi si no l'atreu el
Pare”.* No hi donem més voltes, si
tenim una mica de fe, tenim un gran
do. Però aquest do ha de ser viscut,
convertit en vida, alimentat regular-
ment. El menjar i la beguda de l'euca-
ristia, suposa assimilar la paraula i la
persona de Crist, és a dir, la seva
“carn” (la seva vida) i la seva
“sang” (la seva mort).

‘Menjar la carn de Jesús’ és una ex-
pressió dura, però expressa bé allò
que fem quan combreguem. Entrem
en íntima unió amb Jesús, que va
passar per la vida fent el bé. A còpia
de participar en l'Eucaristia ens anem
fent semblants a Jesús. I hauríem de
poder dir com sant Pau: “*Ja no sóc jo
qui visc; és Crist qui viu en mi*”.

Enric Roura, rector

MOVIMENT PARROQUIAL

S'HAN CASAT:

1-VIII: Jordi Riba Vilchez amb María Ángeles Sotomayor Sá-
ez.

DIFUNTS:

2-VIII: Fernando Baranda Orozco (72 anys).

3-VIII: Juan Rodríguez Rodríguez (51 anys).

4-VIII: Joan Andreu Bordes Sendra (77 anys).

4-VIII: Caños Santos Espinosa López (94 anys).

4-VIII: Anselm Ramos Fernández (94 anys).

6-VIII: Carlos González Fernández (76 anys).

AGENDA PARROQUIAL

COL·LECTA PER A OBRES

Les col·lectes del proper cap de setmana, 14 i 15 d'agost, tin-
dran caràcter extraordinari per a obres.

LA COMUNIÓ ALS MALALTS

L'Equip de Pastoral de la Salut s'ocupa de visitar i dur la com-
unió cada primer divendres a les persones grans o impedides
de la parròquia.

Si algú desitja que li duguin la comunió els primers divendres
de mes, que ho comuniqui a la rectoria (972 33 05 74).

“Jo soc el pa viu,
baixat del cel.
Qui menja aquest pa
viurà per sempre”.

(Joan 6, 51)

